

67.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 11 lutego 1935 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości o komisjach dyscyplinarnych i postępowaniu dyscyplinarnem przeciwko pośrednikom ubezpieczeniowym.

Na podstawie art. 15 ust. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 października 1934 r. o pośrednictwie ubezpieczeniowym (Dz. U. R. P. Nr. 96, poz. 864) zarządza się co następuje:

Komisje dyscyplinarne. Rzecznicy dyscyplinarni. Obrona.

§ 1. (1) Do orzekania w sprawach dyscyplinarnych przeciwko pośrednikom ubezpieczeniowym powołuje się przy władzy nadzorczej (Państwowym Urzędzie Kontroli Ubezpieczeń) komisje dyscyplinarne, a mianowicie:

- 1) komisję dyscyplinarną,
- 2) wyższą komisję dyscyplinarną.

(2) Od orzeczenia komisji dyscyplinarnej służy rzecznikowi dyscyplinarnemu i obwinionemu prawo odwołania się do wyższej komisji dyscyplinarnej. Wniesienie odwołania od orzeczenia komisji dyscyplinarnej wstrzymuje wykonanie orzeczenia. Orzeczenia wyższej komisji dyscyplinarnej są niezaskarżalne.

§ 2. Każda z komisji dyscyplinarnych (§ 1) składa się z przewodniczącego, jego zastępców i odpowiedniej ilości członków. Przewodniczącego i jego zastępców powołuje i odwołuje władza nadzorcza z pośród urzędników Państwowego Urzędu Kontroli Ubezpieczeń, posiadających wykształcenie prawnicze. Członków komisji powołuje władza nadzorcza na okres 2-ch lat z pośród przedstawicieli zakładów ubezpieczeń i pośredników ubezpieczeniowych.

§ 3. Komisje dyscyplinarne (§ 1) obradują i orzekają w kompletach, złożonych z przewodniczącego lub jego zastępcy oraz dwóch członków, w tem jednego z pośród przedstawicieli zakładów ubezpieczeń i jednego z pośród pośredników ubezpieczeniowych. Skład kompletu wyznacza przewodniczący.

§ 4. Przewodniczący komisji dyscyplinarnej jest uprawniony, jeżeli za tem przemawiają poważne względy, do wyznaczania rozpraw dyscyplinarnych poza siedzibą władzy nadzorczej.

§ 5. (1) Przy komisjach dyscyplinarnych ustanawia się rzeczników dyscyplinarnych. Rzeczników dyscyplinarnych wyznacza władza nadzorcza z pośród urzędników Państwowego Urzędu Kontroli Ubezpieczeń, posiadających wykształcenie prawnicze. Rzecznik dyscyplinarny wnosi i popiera oskarżenie przed komisjami dyscyplinarnymi.

(2) Rzecznikowi aż do chwili zamknięcia rozprawy służy prawo cofnięcia wniosku o ukaranie.

W razie cofnięcia wniosku komisja dyscyplinarna postępowanie dyscyplinarne umarza.

(3) Uchwały komisji dyscyplinarnych zapadają po wysłuchaniu rzecznika dyscyplinarnego.

(4) Przy naradach i głosowaniu kompletu orzekającego rzecznik nie może być obecny.

§ 6. Pośrednikowi, pociągniętemu do odpowiedzialności dyscyplinarnej, wolno przybrać sobie w postępowaniu dyscyplinarnem obrońcę z pośród pośredników ubezpieczeniowych. Na prośbę obwinionego władza nadzorcza może wyznaczyć obrońcę z urzędu.

Postępowanie dyscyplinarne.

§ 7. Postępowanie dyscyplinarne jest tajne.

§ 8. (1) Przed wszczęciem postępowania dyscyplinarnego oraz w razie potrzeby w toku postępowania przeprowadza władza nadzorcza dochodzenie w trybie administracyjnym.

(2) W toku dochodzenia należy przesłuchać obwinionego jak również sprawdzić wszelkie dowody, przemawiające tak przeciw obwinionemu, jak i na jego korzyść.

§ 9. (1) Postępowanie dyscyplinarne wszczyna rzecznik dyscyplinarny, składając komisji dyscyplinarnej wniosek o ukaranie.

(2) Wniosek powinien zawierać:

- a) imię i nazwisko pośrednika oraz inne szczególne, niezbędne do ustalenia jego tożsamości,
- b) dokładne określenie zarzucanego mu czynu ze wskazaniem czasu, miejsca i innych okoliczności jego popełnienia,
- c) wskazanie proponowanej kary dyscyplinarnej,
- d) uzasadnienie wniosku.

(3) Do wniosku dołącza się akta sprawy i wykaz osób, których wezwania na rozprawę żąda rzecznik, ze wskazaniem ich adresów, oraz wskazuje się inne dowody, których przeprowadzenie na rozprawie uważa rzecznik za niezbędne.

§ 10. Przewodniczący komisji zarządza doręczenie obwinionemu odpisu wniosku o ukaranie wraz z listą członków kompletu orzekającego.

§ 11. (1) Obwiniony w terminie 14-dniowym od chwili doręczenia mu odpisu wniosku ma prawo wskazać świadków i inne dowody, których przeprowadzenia na rozprawie żąda, oraz podać nazwisko i adres swego obrońcy lub też prosić o wyznaczenie go z urzędu. Termin ten w przypadkach uzasadnionych może być przedłużony przez przewodniczącego komisji dyscyplinarnej.

(2) Obwiniony w terminie, wskazanym w ust. 1, ma prawo złożyć umotywowany wniosek o wyłączenie poszczególnych członków kompletu.

(3) O wyłączeniu decyduje ostatecznie komisja na posiedzeniu niejawnym.

§ 12. (1) Po dokonaniu czynności, wskazanych w §§ 10 i 11, przewodniczący komisji przekazuje sprawę komisji.

(2) Komisja na posiedzeniu niejawnym bądź decyduje zwrócić sprawę władzy nadzorczej celem uzupełnienia dochodzenia, bądź wyznacza termin rozprawy, zawiadamiając o terminie rzecznika, obwinionego, świadków, biegłych i obrońcę.

(3) Jeżeli jednak rzecznik we wniosku żąda wymierzenia kary ostrzeżenia lub upomnienia, komisja może odstąpić od przeprowadzenia rozprawy, o ile materiał, zebrany w toku dochodzenia, uzna za dostateczny do wydania orzeczenia.

§ 13. (1) Komisja dyscyplinarna na posiedzeniu, przewidzianem w § 12 ust. 2, decyduje według swego uznania o konieczności przeprowadzenia dowodów, wskazanych przez strony (§ 9, ust. 3 i § 11, ust. 1).

(2) Decyzje te są podawane do wiadomości stron jednocześnie z zawiadomieniem o rozprawie (§ 12, ust. 2).

§ 14. Komisja nie może wymierzyć kary wyższej od wskazanej we wniosku o ukaranie.

§ 15. Jeżeli czyn, objęty postępowaniem dyscyplinarnym, jest równocześnie przedmiotem postępowania karnego a wydanie orzeczenia dyscyplinarnego jest ściśle uzależnione od wyroku sądu karnego, komisja dyscyplinarna może postępowanie zawiesić do czasu rozstrzygnięcia sprawy na drodze karnej.

§ 16. Nieusprawiedliwione niestawiennictwo obwinionego lub jego obrońcy nie wstrzymuje przeprowadzenia rozprawy.

§ 17. (1) Na rozprawie dyscyplinarnej mogą być obecne tylko osoby wezwane przez komisję.

(2) Rozprawę dyscyplinarną rozpoczyna się od odczytania wniosku rzecznika dyscyplinarnego, poczem następuje przesłuchanie obwinionego, świadków i biegłych, oraz w miarę potrzeby odczytanie protokółów dochodzeń, jak również innych ważniejszych aktów i dokumentów.

(3) Obwinionemu i rzecznikowi dyscyplinarnemu służy prawo wypowiedzenia się co do poszczególnych środków dowodowych i odwodowych, oraz stawiania pytań świadkom i biegłym za zezwoleniem przewodniczącego.

(4) Przewodniczący kompletu uprzedza świadków, że złożenie fałszywego zeznania przed komisją dyscyplinarną jest przestępstwem, zagrożonym karą w kodeksie karnym.

(5) Po zamknięciu postępowania dowodowego następują wywody i wnioski rzecznika dyscyplinarnego, obwinionego i jego obrońcy.

(6) Stronie obwinionej w każdym przypadku służy ostatni głos.

§ 18. (1) Komisja dyscyplinarna orzeka według swego przekonania na podstawie całokształtu okoliczności, ujawnionych na rozprawie.

(2) Orzeczenie powinno zawierać:

- 1) dzień wydania orzeczenia,
- 2) oznaczenie komisji i skład kompletu orzekającego oraz imię i nazwisko protokółanta i rzecznika dyscyplinarnego,

3) imię, nazwisko i miejsce zamieszkania obwinionego,

4) przedmiot oskarżenia,

5) sentencję orzeczenia,

6) uzasadnienie orzeczenia.

(3) Sentencję orzeczenia ogłasza przewodniczący kompletu bezpośrednio po naradzie.

§ 19. (1) Orzeczenie podpisują przewodniczący oraz członkowie kompletu orzekającego.

(2) Odpisy uzasadnionego orzeczenia doręczają się stronom.

§ 20. Z przebiegu rozprawy dyscyplinarnej sporządza się protokół, w którym podać należy datę i miejsce rozprawy, nazwiska członków kompletu orzekającego, protokółanta, rzecznika, obwinionego i jego obrońcy, oraz treścić dokładnie przebieg rozprawy. Protokół podpisują przewodniczący kompletu orzekającego i protokółant.

§ 21. Termin do wniesienia odwołania od orzeczeń komisji dyscyplinarnej wynosi 8 dni i biegnie od dnia doręczenia stronie odpisu orzeczenia (§ 19); odwołanie wnosi się na ręce przewodniczącego komisji dyscyplinarnej, który przedstawia je wraz z właściwymi aktami wyższej komisji dyscyplinarnej, zarządzając jednocześnie doręczenie odpisu odwołania stronie przeciwnej.

§ 22. Do postępowania w wyższej komisji dyscyplinarnej stosuje się odpowiednio przepisy, dotyczące postępowania przed komisją orzekającą w I instancji z tą różnicą, że:

1) wyższa komisja dyscyplinarna może odstąpić od przeprowadzenia rozprawy, jeżeli materiał, zebrany w toku dochodzenia, uzna za dostateczny do wydania orzeczenia,

2) w razie wniesienia odwołania tylko przez obwinionego wyższa komisja nie może wymierzyć kary surowszej od wymierzonej w I instancji.

§ 23. (1) Orzeczenie komisji dyscyplinarnej, niezaskarżone w terminie przepisany, staje się prawomocne z upływem tego terminu, orzeczenie zaś wyższej komisji dyscyplinarnej niezwłocznie po jego doręczeniu stronom.

(2) Prawomocne orzeczenia dyscyplinarne podlegają wykonaniu przez władzę nadzorczą. W tym celu przewodniczący komisji dyscyplinarnej przesyła władzy nadzorczej odpis orzeczenia dyscyplinarnego, stwierdzając prawomocność orzeczenia.

§ 24. (1) W razie śmierci obwinionego postępowanie dyscyplinarne podlega umorzeniu bez względu na to, w jakim stadium się znajduje.

(2) Zaprzestanie wykonywania zawodu pośrednika ubezpieczeniowego nie powoduje umorzenia postępowania dyscyplinarnego.

§ 25. Wszczęcie postępowania dyscyplinarnego po upływie 3-ch lat od chwili popełnienia czynu, stanowiącego podstawę do wszczęcia postępowania dyscyplinarnego, jest niedopuszczalne.

§ 26. Do doręczeń, przewidzianych w rozporządzeniu niniejszem, stosuje się odpowiednio przepisy o postępowaniu administracyjnem.

§ 27. Na żądanie pośrednika, skazanego na jedną z kar dyscyplinarnych, można wznowić postępowanie nawet po wykonaniu kary, jeżeli przedstawi on takie nowe fakty lub środki dowodowe, niezbrane w poprzednim postępowaniu, które same przez się lub w związku z faktami poprzednio ustalonymi lub dowodami poprzednio zebranymi mogą spowodować uniewinnienie pośrednika lub orzeczenie kary łagodniejszej.

§ 28. (1) Wniosek o wznowienie postępowania należy złożyć komisji dyscyplinarnej, która przedstawia wniosek wraz z aktami sprawy wyższej komisji dyscyplinarnej.

(2) O dopuszczalności wznowienia rozstrzyga wyższa komisja dyscyplinarna na posiedzeniu niejawnem. Decyzja komisji nie podlega zaskarżeniu. Dopuszczając wznowienie postępowania, wyższa komisja dyscyplinarna uchyla wydane poprzednio w tej sprawie orzeczenia.

(3) Wznowienie postępowania wstrzymuje wykonanie kary, jeżeli kara nie została jeszcze wykonana.

(4) Nowe orzeczenie po wznowieniu postępowania wydaje komisja orzekająca w I-ej instancji.

(5) Pozatem do wznowienia postępowania stosuje się odpowiednio przepisy rozporządzenia niniejszego.

§ 29. (1) Koszty świadków i biegłych w razie prawomocnego skazania ponosi obwiniony.

(2) Ściąganie kosztów odbywa się w trybie, przewidzianym dla ściągania należności publicznych.

§ 30. Pisma, dotyczące postępowania dyscyplinarnego, są wolne od opłat stemplowych.

§ 31. W postępowaniu dyscyplinarnem w uzupełnieniu postanowień rozporządzenia niniejszego stosuje się odpowiednio następujące postanowienia kodeksu postępowania karnego (Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr. 83, poz. 725): art. 41 § 1 i 2, art. 42, art. 44, art. 45 § 1, art. 59, art. 92, art. 98 — 99, art. 101,

art. 103 — 104, art. 106 — 108, art. 110 — 114, art. 116, art. 124 — 126, art. 132, art. 134 — 138, art. 140, art. 304 — 308, art. 310 — 311, art. 315, art. 330, art. 331 § 1, art. 336 — 338, art. 342, art. 348 — 353, art. 359, art. 361, art. 363, art. 364 § 1, art. 365 — 366, art. 373 — 374, art. 376, art. 379 — 380, art. 497, art. 499, art. 500 pkt. b), art. 501 pkt. a) i d), art. 588 § 1, 2, 3 i 4 oraz art. 141 z tą zmianą, że do biegłych i tłumaczy powinny być stosowane zamiast postanowień, cytowanych w § 1 tego artykułu, postanowienia art. 98, 107 i 116.

§ 32. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*

68.

OBWIESZCZENIE MINISTRA SPRAW ZAGRANICZNYCH

z dnia 11 stycznia 1935 r.

o sprostowaniu błędu w tłumaczeniu polskiem tekstu francuskiego konwencji handlowej i nawigacyjnej między Polską a Turcją.

Na podstawie art. 6 lit. b) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 23 grudnia 1927 r. w sprawie wydawania Dziennika Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. z 1928 r. Nr. 3, poz. 18), w brzmieniu art. 4 ustawy z dnia 12 lutego 1930 r. (Dz. U. R. P. Nr. 13, poz. 89), prostuje się błąd w tłumaczeniu polskiem tekstu francuskiego konwencji handlowej i nawigacyjnej między Polską a Turcją, podpisanej w Ankarze dnia 29 sierpnia 1931 r. (Dz. U. R. P. z 1934 r. Nr. 82, poz. 753 i 754) a mianowicie: na stronie 1483-iej w kolumnie: Nazwa Towaru Ex 552 wiersz 7 od góry zamiast wyrazów „wyroby fajansowe” powinno być „wyroby żelazne emaljowane osobno niewymienione”.

Minister Spraw Zagranicznych: *Beck*

Warszawa. Drukarnia Państwowa. Tłoczono z polecenia Ministra Sprawiedliwości.

74109

Cena 40 gr

Prenumerata Dz. U. R. P. wynosi w kraju 8 zł kwartalnie (32 zł rocznie). Władze, urzędy i instytucje państwowe oraz władze samorządu terytorjalnego opłacają 6 zł kwartalnie (24 zł rocznie). Do prenumeraty zagranicznej dolicza się 4 zł kwartalnie (16 zł rocznie) tytułem porta pocztowego. Prenumeratę wpłacać należy zgóry przed początkiem każdego kwartału, półroczu lub roku.

Zamówienia na prenumeratę jak również na numery pojedyncze wykonywa się jedynie po wpłaceniu należności. Reklamacje z powodu nieotrzymania poszczególnych numerów wnosić należy do właściwych urzędów pocztowych niezwłocznie po otrzymaniu następnego kolejnego numeru. Reklamacyj spóźnionych lub wniesionych niewłaściwie nie uwzględnia się.

Wszelkie wpłaty na Dz. U. R. P. wnosić należy za pośrednictwem P. K. O. na konto czekowe Adm. Dz. Ustaw 30-130.